

१४ सर्गः रिति प्रकृतेर्जिः चखादिरे अन्यैः खादिताः चिखिदिरे इति पाठे
 दैन्यं गताः खिदङ्धौ दैन्ये चखादुश्च अन्यान् खादितवन्तः खादृङ्
 भक्षणे विलेपुर्विलापं चक्रुः क्लृप्तभाषे विपूर्वः परिदेवने ॥ १०१ ॥

प्रहस्तस्य पुरोऽमात्यान् जिहिंसुर्दधृषुस्तथा ।
 वानराः कर्म सेनानीरक्षसां चक्षमे न तत् ॥ १०२ ॥

ज०म० प्रहस्तस्येत्यादि । अमात्यान् सचिवान् प्रहस्तस्य पुरोऽग्रतः
 वानराजिहिंसुर्हतवन्तः तथा दधृषुः परिभूतवन्तः जिधृषा प्रा
 गल्भ्ये तच्च कर्म वानरैर्यत्कृतं रक्षसां सेनानीः प्रहस्तः न चक्षमे
 न क्षमते स्म ॥ १०२ ॥

भ० प्रहस्तस्येत्यादि । वानराः प्रहस्तस्य पुरोऽग्रतोऽमात्यान् हिंस
 न्ति स्म हिंसधिकिहिंसे अमा सहार्थे त्यत्राद्यचिरेत्यादिना त्यः
 तथा दधृषुः जिधृषानप्रागल्भ्ये तद्वानरैः कृतं कर्म रक्षसां
 सेनानीः प्रहस्तो न क्षमते स्म क्षमूङ्क्षिमर्षे ॥ १०२ ॥

ऊर्णुनाव सशस्त्रौघैर्वानराणामनीकिनीं । शशास
 च वह्नन् योधान् जीवितेन विवेच च ॥ १०३ ॥

ज०म० ऊर्णुनावेत्यादि । स सेनानीर्वानराणामनीकिनीः सेनाः शस्त्रै
 रूर्णुनाव क्वादितवान् ऊर्णोतेर्णुवद्भावादितोजादेरित्याम् न